

Buitengewone bestuursvergadering Stichting Een en Ander, 9 juli 2005

Grand Cafe des Thermes, Spa (B)

Aanwezig: Gert Jan Verhoog (voorzitter), Leendert de Lange (vice-voorzitter), Lars Kuipers (secretaris), Gerhard van Roon (penningmeester), Juriaan Simonis (lid)

Opening

De voorzitter heet iedereen welkom op deze lang verwachte zingevingsbijeenkomst.

De penningmeester heeft een punt van orde. Hij wijst op het verslag van de handelingen van de vorige vergadering - deze moeten overigens nog worden vastgesteld - en vraagt of het ook zo zijn kan dat een bestuurslid de vergadering opent met een stemming vers en of de voorzitter kan sluiten. De voorzitter wil deze mogelijkheid graag ondersteunen. Het lid wijst erop dat een dergelijk besluit onmogelijk kan worden genomen eer de vergadering is geopend.

De voorzitter opent de vergadering en nodigt de penningmeester uit tot het voordragen van een stemmig vers. Daarbij rijst de vraag of het dienstig is dat aldus voorgedragen verzen ook op de website van de stichting kunnen worden gepubliceerd, maar dit is van later orde.

De penningmeester draagt voor het poeem 'Hoeveel al' van Jean Pierre Rawie, uit de bundel 'Geleende Tijd' (1999, uitgeverij Bert Bakker, Amsterdam)

Ik kan op het meest eigene geen recht,
op wat mij geldt geen aanpraak laten gelden;
de zegeningen die ik amper telde
zijn allengs minder voor mij weggelegd.

Het wonder overkomt mij nog maar zelden
dat ik een zin op het bestaan bevecht.
's Nachts waar ik rond; waaraan ik was gehecht,
ik vind het in geen wegen, in geen velden.

Ik merk haast niet hoeveel al is verloren,
zo slinks en listig gaat het in zijn werk.
Waar ik een kerk wist, staan opeens kantoren.

Alleen 'de klare maan, het drijvend zwerk'
blijven mij ongewijzigd toebehoren.
Ik sta te kijken. Maar ik sta niet sterk.

De voorzitter dankt de penningmeester en deelt mede dat wat hem betreft 'de zingevingsbijeenkomst reeds met deze voordracht zin heeft gekregen'.

Mededelingen/ingekomen stukken

Er is een ingekomen stuk, deelt de secretaris na enig rommelen in zijn mapje mede. Het gaat om een verzoek van het Museum Meermanno-westreenianum een bijdrage te leveren aan de tentoonstelling Letterlust, bedoeld om de jeugd de zin in het woord bij te brengen. De voorzitter geeft het verzoek in bespreking.

Het vervult de penningmeester van trots dat de stichting Een en Ander in dit nog zo lentegroene stadium van haar bestaan reeds wordt verzocht om een bijdrage door een zo gerenommeerd Museum. De stand van de penningen zou een bijdrage toelaten.

De vice-voorzitter is terughoudend; van een bijdrage zou wat hem betreft enkel sprake kunnen zijn als een bijdrage de naamsbekendheid van de stichting ten goede komt, en als bijvoorbeeld donateurs van de stichting er iets van zouden terugzien.

De secretaris acht een bijdrage anders dan uit de algemene middelen van de stichting niet eigenlijk, en algemene middelen zijn er amper. Begunstigers tot nu toe dragen bij aan de projecten van de stichting en niet aan iets anders.

De voorzitter is het eens met de secretaris en concludeert, na een vragende blik in de rondte, dat de secretaris maar een vriendelijke brief moet schrijven dat het bestuur, bijeen te Spa, geen ruimte ziet om aan het verzoek om bijstand te voldoen. Het lid voegt daaraan toe dat zijns inziens deze brief ongefrankeerd dient te worden verzonden.

De secretaris vindt dit zuiver, maar onhoffelijk, en zal uit eigen middelen een postzegel bekostigen.

De vice-voorzitter grijpt de mededelingen aan om, gezien het buitengewone karakter der vergadering, even de actuele stand van zaken rond de Gonsalvesprijs toe te lichten.

- Kluwer, als begunstiger vertegenwoordigd in het curatorium, zal een andere vertegenwoordiger aanwijzen, daar de zittende vertegenwoordiger van baan verandert.

- Pels Rijcken & Drooglever Fortuijn, advocaten- en notariskantoor te Den Haag, overweegt de Gonsalvesprijs te steunen met een meerjaarlijkse bijdrage.

- De datum van de eerste uitreiking is voorlopig vastgesteld op 5 december. Deze datum heeft ongelukkige kanten, maar het is de eerst mogelijke datum waarop de Minister van Justitie, de voorzitter van het curatorium en de juryvoorzitter kunnen. Het beoogde diner zal dan op een later datum plaatsvinden.

- Het aantal kandidaten houdt nog niet over. Rechtshandhavers lijken nog wat schuchtertjes tegenover de nieuwe prijs te staan. De leden van het curatorium, korpschefs, hoofdofficieren van justitie en burgemeesters zullen worden bewerkt om kandidaten te (doen) aandragen. Ook zal via een nieuwe advertentieronde en de media aandacht een de prijs worden gegeven. De inzendtermijn sluit op 1 oktober.

De voorzitter vraagt of het voor deze avond geplande diner aan de bestuursvrouwen kan worden aangeboden en betaald uit middelen van de stichting. Het bestuur besluit dat zulks in dit geval binnen de grenzen van het betamelijke valt, maar dat zulks per geval moet worden beslist.

Verslag

Naar aanleiding van het verslag met de penningmeester op de de heer Alexander Burgers van den Bogaert niet langer senator voor de VVD is, en dat een en ander op de website van het project 'Op het Zand' zal worden rechtgezet.

De penningmeester geeft tevens aan nog geen kans te hebben gezien de Belastingkamer te vragen of, naast de goedkeuring, nog een accountantsverklaring noodzakelijk is bij de minimale jaarrekening van 2004.

Ter sprake komt de vraag of de voorgedragen stemmige verzen op www.een-en-ander.nl moeten worden gepubliceerd - zulks naar aanleiding van de verhandelingen over het huishoudelijk reglement. De vergadering stemt hiermee in. Publicatie van verzen met vermelding van dichter en bron vindt immers veelvuldig plaats op het internet zonder dat dit auteursrechtelijke consequenties heeft.

De vergadering wisselt enige tijd van mening over het ritueel van voordragen van verzen bij aanvang en sluiting van de vergadering. De discussie hierover is blijkbaar bij de eerdere bespreking van de huishoudelijke reglementen niet tot in de finesses gevoerd, en het bestuur wil nog even in de bus blazen.

De voorzitter stelt voor dat hij bij de opening de ruimte krijgt iets te zeggen als hij daarvoor inspiratie heeft, en de sluiting over te laten aan een lid dat daartoe in de laatst gehouden vergadering is uitgenodigd.

Ingeval het stemmig vers in een vreemde taal is, dient het voordragende lid in een adequate vorm van vertaling te voorzien.

Voor de eerstkomende vergadering wil de voorzitter het lid uitnodigen.

De vergadering stemt in met de geschetste aanpassing van het huishoudelijk reglement op dit punt.

De secretaris informeert of het lid de huishoudelijke reglementen naar aanleiding van de handelingen van de vorige vergadering al heeft aangepast. Dit blijkt niet het geval, want het lid zat midden in zijn tentamens. Het lid belooft voor de volgende vergadering een aangepast huishoudelijk reglement, met inachtneming van de heden gemaakte opmerkingen op het punt 'stemmig vers'.

De secretaris zal de komende weken een coherent pakketje stukken aanbieden aan Carsten Thomsen, ter publicatie op de nu nog rudimentaire website van de stichting.

De Toekomst der Stichting

De voorzitter geeft een schot voor de boeg. Hij stelt vast dat het stichtingsbestuur als verzameling toch zo verschillende persoonlijkheden een harmonieus geheel vormt, en dat een besluit over de toekomstige koers der stichting wat hem betreft enkel bij consensus kan worden genomen. Alle leden moeten zich in een beslissing op zijn minst behoorlijk goed weten te vinden. Iedereen moet zich tijdens de komende gedachtenwisseling dan ook geheel vrij voelen naar voren te brengen wat hij ervan vindt.

Tijdens de vorige vergadering heeft de voorzitter een mogelijk groots en meeslepend toekomstscenario geschetst. Dat reikt op dit moment wellicht te ver, constateert hij, maar de drie vragen die tijdens de vorige bestuursvergadering zijn geformuleerd, zijn daar niet minder relevant om:

- wat is de ambitie van de stichting?
- wat wordt het nieuwe project?
- is bestuursuitbreiding nodig?

De penningmeester geeft nog maar eens aan dat hij hecht aan benadering van het vraagstuk in deze volgorde. Hij vindt overigens dat zeker aan een derde project moet worden gedacht.

Hij grijpt terug aan het door hemzelf met zorg gekozen vers 'Hoeveel al' van Rawie. Dat ademt melancholie, en een onaangename verbazing over hoeveel ons door de vingers glipt zonder dat wij er erg in hebben.

Valt dit gevoel te vertalen in de ambities van de stichting, vraagt hij zich af.

De penningmeester geeft een voorbeeld: hij stoort zich aan de muziek in winkels. Met het vullen van de stilte zitten mensen zowel anderen als zichzelf in de weg. Het belang van begrippen als stilte, tijd en rust lijkt te vervagen in een era waarin de tijd gevuld dient te zijn met, ja, met wat eigenlijk?

De voorzitter onderschrijft dit punt in brede zin. De informatiedichtheid in de wereld van tegenwoordig is enorm - of het nu in muziek is, in mobiel telefoonverkeer of in elektronische post. Er is behoefte aan meer contemplatie.

Het lid fleurt op bij het horen van deze opmerkingen - heeft de stichting hier een Missie te pakken? Hij hecht eraan dat het belang van het kleine niet uit het oog wordt verloren. Zo herinnert hij zich dat enige bestuursleden, bijeen na de afgelopen vergadering waarin wijdse verten waren besproken, verzuchtten: "Maar een geitje voor de kinderboerderij moet toch ook kunnen?"

Het lid wil daarmee maar aangeven dat het veranderen van de samenleving als geheel hem minder trekt, maar dat kleine, illustratieve acties hem aanspreken. Bijvoorbeeld: de stilte in Nederland als geheel is te groot, maar een recente actie als die van Peter Ackroyd ("tien stille plekken in Londen") kan heel pregnant de aandacht vestigen op een groter probleem.

De vice-voorzitter krijgt de geest helemaal te pakken. Alle opmerkingen sluiten heel goed aan bij het beeldmerk dat de stichting juist heeft gekozen: de dodo. Behoud het goede, moet de boodschap zijn, want je bent het kwijt eer je het weet. Hij sluit zich daarnaast aan bij de woorden van het lid: voor de stichting is het, zeker in het begin, goed om tastbare dingen neer te zetten.

Gonsalvesprijs en Op het Zand passen daar in, maar ook het geitje valt wel een plekje te geven, alsmede eerder geopperde ideeën over een monument of plaquette. Daarbij wijst de penningmeester op het op een steenworp afstand van de vergaderlocatie gelegen hotel Britannique, waar Keizer Wilhelm II troonsafstand deed - een grootse gebeurtenis in het kader van de recente Europese geschiedenis, maar nergens in het straatbeeld een aandenken te zien.

Hij reikt de bestuursleden daarbij nog een sleutelwoord aan: communicatiekracht! Dat is waar het bestuur, zoals het hier, op deze mooie zomerdag in Spa bijeen, zich in onderscheidt; dat is waar het bestuur op moet inzetten.

De secretaris had wel een derde project in gedachten - iets promotie van de gehaktstaaf in historisch perspectief - maar legt zich erbij neer dat andere initiatieven meer binnen de ontwikkelingsrichting passen die zich nu binnen het bestuur aftekent.

De secretaris kan zich in de gemaakte opmerkingen goed herkennen. In de tijdens de eerdere vergadering geschetste grootse perspectieven kon de secretaris geen contour of consequentie onderscheiden, dat lukt hem nu veel beter. Binnen de context van het algemeen belang dat de stichting zegt voor te staan, vallen de gemaakte opmerkingen goed te plaatsen.

De voorzitter ziet veel waarheid in de gemaakte opmerking dat grote ideeën een kleine uitwerking nodig hebben om tot de verbeelding te kunnen spreken. In het tastbare kunnen abstracte ontwikkelingen op een pregnante manier onder de aandacht worden gebracht. Hij merkt daarbij wel op dat het altijd lastiger zal zijn voor een geitje geld los te peuteren dan voor een Gonsalvesprijs. De stichting is voor de bestuursleden bijzaak en moet dat ook blijven - dan vinden we het met zijn allen leuk.

Wat nu, is de volgende vraag, zou een derde project kunnen zijn? De Gonsalvesprijs wordt maar eens per twee jaar uitgereikt en heeft dus een interval. Eerder door de voorzitter geopperde voorstellen hadden betrekking op de noodlijdende dagbladers en de verbindingen tussen de Noordelijke en de Zuidelijke Nederlanden, maar ook de toenemende agressieve dominantie van de commercie in het priveleven - mobiele telefoon, kinderfeestjes bij fastfoodgiganten, enzovoorts - zou de voorzitter wel een domein vinden waarin de stichting zich kan roeren. En zou, als een derde project helder is, uitbreiding van het bestuur tot maximaal zeven leden een optie zijn?

De vice-voorzitter persisteert in het begrip 'communicatiekracht'. Daarin blinkt de stichting uit, daarom zullen ook begunstigers geld willen steken in de projecten van de stichting. Denk daaraan als je het wilt hebben over uitbreiding in activiteiten, waarschuwt hij.

De secretaris onderschrijft dit. De stichting heeft geen specifieke inhoudelijke kunde, maar weet waar ze moet prikken om een 'au' te bewerkstelligen.

De manier waarop de commercie indringt in het bestaan zou een goed thema kunnen zijn. Bijval komt er van de penningmeester, die zegt dat "de autonomie van de opvoeder wordt bedreigt door Ronald McDonald".

De voorzitter stelt voor dat ieder bestuurslid voor de komende vergadering een of meer ideeën formuleert. Dit met de gemaakte opmerkingen tijdens deze vergadering in het achterhoofd. Mediagenieke, resultaatgerichteprojecten zullen aan de ene kant het profiel van de stichting versterken en aan de andere kant sponsoren interesseren.

De eerstvolgende vergadering zal eind september plaatsvinden.

Afgesproken wordt dat ieder bestuurslid zijn idee(en) uiterlijk een week voor de vergadering doet toekomen aan de secretaris.

Rondvraag

Het bestuur laat zich een biertje brengen.

De vice-voorzitter snuift genietend enige uitlaatgassen op en constateert dat het gemeentebestuur van Spa nog een mooie taak wacht als het gaat om het scheppen van waardevolle rust in het stadscentrum.

De penningmeester dankt het gemeentebestuur van Spa voor de gastvrijheid, het bestuur voor deze buitengewone zitting verleend.

De voorzitter besluit met het voordragen van J.C. Bloems stemmige vers 'Aanvaarding' uit de bundel 'Sintels' (1945).

Toen ik jong was, bestond ik in vormen
Van het leven dat komen zou:
Een vervoerend de wereld doorstormen,
Een lied en een eindlijke vrouw.
Het is bij dromen gebleven;
Ik heb, wat een ander ontsteelt
Aan het immer weerbarstige leven,
Slechts als mogelijkheden verbeeld.
Want ik wist door een keuze verloren
Ieder ander verlokkelijk bestaan.
Ik heb dan ook niets verkoren,
Maar het leven is voortgegaan.
En het eind, dat ik wilde ontvluchten,
Is den aanvang gelijk, dien het had:
Onder Hollandse regenluchten,
In een kleine Hollandse stad.
Ingelijfd bij de bedaarden
Wordt het hart, dat geen tegenstand bood.
Men begint met het leven te aanvaarden
En eindelijk aanvaardt men de dood.